Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26152
Copyright: Admont, Benediktinerstift

nullu m̄ uident q̄ntu ad historicā narrationē p̄tinet.
utilitate cōferre legentib; ut aliquē saltē narrationis ipsi
seruare possint cōsequentia. sic ceteris scripture locis inue
nim̄. unde necesse ē cuncta ad spuale transferre intelle
gentia. Primo ḡ intellege anime ēē hiemē cū ad huc
passionū fluctib' iactat. ē uitiorū pcellis. ac duris ma
lignorū spūū flatib' uerberat. In his posita n̄ hortat ea
sermo di foras exire. sed intra semetipsa colligi ē munire
undiq; ac cōtegi. contra p̄ nitiosos malignorū spūū flat.
Nulli te induunt lateris studiorū flores apt ea nec p̄ fun
diori secreta sapiētiē ē recōdita mysteria quasi p̄ uocē
turturis resonant. s; neq; odorat' ei' grē aliqd q̄si ex ui
neē floribus recipit. neq; uisus ei' tamq̄ in ficulneē ger
minē delectat. s; sufficit ut intemptationū flatib; a
lapsū peccati tuta. ac munita p̄ maneat. Qd si obtinu
erit. ut illesa p̄ duret. hiems ei transit. ē uenit ei uer:
ver nāq; ei ē. cū quies animo dat. ē tranquillitas menti
te ad ea uenit ubi di. te uocat ea ad se. ē hortat ut ex
eat n̄ solū extra domū. s; extra ciuitatē. i. ut n̄ solū extra
carnis uitia efficiat. sed extra omē qd uisibile ē corpo
reū cōtinet. Mundū nāq; figuralit intellegi ciuitatē.
ia in supiorib; euidenter ostendim̄. Uocat ḡ anima
extra murū ē usq; p̄ mural p̄ ducit. cū abiciens ē re
linquens ea que uident ē temporalia s. tendit ad ea